

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON SREDIŠNJA BOSNA/SREDNJOBOSANSKI KANTON

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 46 0 Mal 106031 23 Gž
Novi Travnik, 09.01.2024. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudaca: Aida Pezer-Alić predsjednica vijeća, Senad Begović i Mirjana Grubešić, članovi vijeća, u pravnoj stvari tužitelja: N.T., sina Omera, ... , B. , zastupanog po punomoćniku Hajrudinu Pokviću, advokatu iz Bugojna, protiv tuženog E.T. , sina Omera, R. b.b., B., zastupanog po punomoćniku Dijani Hadžijusufović, advokatu iz Bugojna, radi isplate duga, v. sp. 976,00 KM, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj na presudu Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 Mal 106031 21 Mal od 30.12.2022. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 09.01.2024. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba tužitelja se odbija kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 Mal 106031 21 Mal od 30.12.2022. godine.

Obrazloženje

Osporenom presudom odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja kojim traži da mu tuženi na ime pripadajućeg suvlasničkog i suposjedničkog dijela na nekretnini označenoj sa k.p. 647, upisana u posjedovni list, broj: 176 k.o. ..., kojoj odgovara nekretnina označena sa k.č. 1005/5 iz zk.ul. 1528 ..., za period od 23.11. 2018. godine do 23.11.2021. godine isplati ukupan iznos od 976,00 KM na ime zasađenih i zasada maline na navedenoj nekretnini, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana podnošenja tužbe do konačne isplate, kao i da tužiocu nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.530,00 KM, sve u roku od 30 dana. Istom presudom obavezan je tužilac da tuženom nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 720,00 KM, dok je preko dosuđenog iznosa zahtjev za naknadu troškova postupka odbija kao neosnovan.

Na ovu presudu žalbu je blagovremeno uložio tužitelj zbog bitne povrede odredbi parničnog postupka, zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da se osporena presuda

preinači i usvoji tužbeni zahtjev u cijelosti ili da ukine osporenu presudu i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak i odluku. U žalbi se navodi da prvostepeni nije cijenio izvedene dokaze u skladu sa odredbom člana 8. ZPP-a, odnosno da je prihvatao iskaze svjedoka koje je predložio tuženi, dok nije cijenio iskaz tužitelja kao parnične stranke, niti iskaze T.M. i T.E. zbog čega je osporena presuda kontradiktorna.

Ističe da nikada nije provedena dioba između stranaka, i da je zaključak suda o sporazumu korištenja predmetne parcele nastao na osnovu parcijalno uzetih iskaza svjedoka, a da nije cijenjen iskaz T.M. koji je naveo da tuženi nikad nije tražio saglasnost od tužitelja da sadi maline i da predmetna parcela pripada 100% tužitelju. Nadalje u žalbi navodi da je prvostepeni sud povrijedio odredbu člana 191. st. 4 ZPP-a jer se iz obrazloženja osporene presude ne vide razlozi zbog čega je tužitelj odbijen sa svojim tužbenim zahtjevom, te da sud nije naveo materijalni propis na osnovu kojeg je donio osporenu presudu.

Tuženi u odgovoru na žalbu osporava sve žalbene navode tužitelja i predlaže da se njegova žalba odbije kao neosnovana.

Nakon što je ispitao presudu prvostepenog suda u granicama razloga navedenih u žalbi i po službenoj dužnosti shodno odredbi člana 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine F BiH“ br. 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), ovaj sud je zaključio slijedeće:

Žalba nije osnovana.

Prvostepeni sud je na osnovu dokaza koje su stranke u toku postupka predložile i izvele pravilno utvrdio sve relevantne činjenice na koje je pravilno primijenio materijalno pravo, te je donio ispravnu odluku kada je odbio tužitelja u cijelosti sa njegovim tužbenim zahtjevom.

Za svoju odluku prvostepeni sud je naveo jasne, potpune i logične razloge koji kao takvi proizilaze iz izvedenih dokaza ocjenjenih na način kako to predviđa odredba člana 8. ZPP-a.

Neosnovani su žalbeni navodi tužitelja da je prvostepeni sud povrijedio odredbe člana 8. i 191. stav 4. ZPP-a, jer je selektivno cijenio iskaze parničnih stranaka i saslušanih svjedoka koje su predložile parnične stranke, te shodno tome nije pravilno cijenio izvedene dokaze, te u svojoj presudi nije naveo koje su činjenice utvrđene i na koji način. Naime i prema ocjeni ovog suda u toku postupka je utvrđeno da suvlasnici na predmetnoj nekretnini nakon smrti njihovog prednika nisu izvršili sudsku diobu parcele k.č. 1005/5 iz zk.ul. 1528 k.o. ... , ali da je postojao dogovor u pogledu načina korištenja navedene parcele što su uglavnom potvrdili svi saslušani svjedoci. U pogledu ovih utvrđenja posebno je relevantan iskaz svjedoka H.N. (koji nije bliski srodnik parničnih stranaka) i koji je svom iskazu naveo da prema njegovim saznanjima, malinjak koji je uspostavio tuženi pripada tuženom, da je ispod malinjaka tuženog nekada malinjak imao i tužilac, da ovaj svjedok kosi donji dio parcele, da mu dozvolu za košenje daje tužilac i da

on uvijek od tužioca traži dozvolu za košenje tog dijela parcele. Iz iskaza ovog svjedoka može se zaključiti da je tužitelj imao također pristup jednom dijelu parcele k.č. 1005/5 iz zk.ul. 1528 k.o. ... na kojoj je i tuženi sadio maline, a što ukazuje da je postojao dogovor o korištenju predmetne parcele i da je upravo tužitelj isključivo davao odobrenje za košenje dijela parcele koji je njemu pripao na korištenje. Odredbom člana 28 Zakona o stvarnim pravima je propisano: „(1) Svaki suvlasnik ima pravo na suposjed stvari. (2) Suvlasnici mogu odlučiti da će međusobno podijeliti posjed stvari i izvršavanje svih ili nekih suvlasničkih ovlaštenja. Ova odluka, kao i njen opoziv ili izmjena, spada u poslove redovnog upravljanja.” Dakle, u situaciji kada su suvlasnici predmetne nekretnine dogovorili način korištenja predmetne parcele, bez obzira što nije izvršena sudska ili van sudska dioba iste, svaki od suvlasnika ima je **prva** da koristi određeni dio nekretnine i u takvoj situaciji tužitelj nije mogao zahtijevati isplatu naknade od tuženog zbog toga što je zasadio maline na dijelu nekretnine koja je njemu pripala na korištenje, iako je nesporno cijela parcela u suvlasništvu parnični stranaka. Žalbeni navodi tužitelja da nisu pravilno cijenjeni izvedeni dokazi odnosno da su neki iskazi svjedoka cijenjeni parcijalno i selektivno ovaj sud nije prihvatio, jer je prvostepeni sud dao razložno obrazloženje zbog čega određeni dokaz prihvata i zbog čega mu je poklonio vjeru stavljajući iskaz pojedinih svjedoka u kontekst iskaza ostalih svjedoka, te prvostepena presuda zadovoljava standarde iz člana 191. st. 4 ZPP-a, zbog čega je valjalo odbiti i ove žalbene navode tužitelja

Ostali žalbeni navodi tužitelja nisu od odlučnog značenja na drugačiju odluku sa aspekta predmeta spora (član 231. ZPP-a).

Na osnovu iznesenog a u smislu odredbe člana 226. Zakona o parničnom postupku valjalo je odlučiti kao u izreci ove presude.

Predsjednica vijeća
Aida Pezer-Alić